Ч. 234. Середа 1 падолиста (19 жовтня) 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

На засіданю Сойму дня 28 с. м. відчитано між иншими внесеня: пос. Скшиньского і тов. 1) в справі зниженя ціни соли для краєвої продажи; — 2) о здержанє впроваджуваня до Галичини буковиньской соли; — 3) о надзір над виробом соли; — внесенє пос. Ґурика і тов. о знесенє паспортів для худоби; — інтерпеляцию пос. ґр. Мицельского о спонуканє саліни в Калуши, щоби відкликала зарядженє приманя міхів до набору каініту меншої скількости як 100 кґр.

З порядку дневного слідувало мотивованє внесень поставлених на попереднім засіданю. Між иншим пос. о. Богачевский мотивував своє внесенє в справі завізваня правительства, щоби як найскорше основувало в Долині реальну школу з рускою мовою викладовою.

По доповняючім виборі 4 членів до комісиї адміністрацийної: дра Ґломбіньского, Ґурского, Лясковского і дра Левенштайна вела ся дальше дискусия над звітом комісиї шкільної о стані шкіл середних в 1904/5 р. Промавляв насамперед пос. Арт. Цілецкий і виступав против того, що молодіж шкіл середних ставить собі ідеалом лиш стан урядничий, золотий ковнїр та емеритуру. Бесїдник поставив резолюцию взиваючу Виділ краєвий, щоби в порозуміню з краєвою Радою шкільною та по розслїдженю відносин промислових в краю предложив внесеня в справі помноженя фахових шкіл середних. — Пос. др. Томашевский полемізував з промовою пос. Олесницкого і доказував, що домаганє Русинів основуваня шкіл реальних з викладовою рускою мовою єсть неоправдане, коли зважить ся, що до всїх шкіл реальних в Галичинї ходить всего лиш 190 Русинів. Промавляли ще пос. др. Козловский і Впреосьв. аеп. вірм. Теодорович за вихованєм релігійним і на тім засїданє скінчило ся.

На засіданю дня 30 с. м. перед порядком дневним відчитано між иншим пильне внесенє пос. о. Богачевского в справі звороту Генриховп Шпісови з Суходолу неправно стягнених податків. Внесенє відослано до комісиї податкової.

З порядку дневного відбуло ся мотивованє деяких внесень. Внесенє пос. Гурика з жаданєм до правительства, щоби розпорядженє Намістництва з дня 23 грудня 1904 року знесло, а бодай увільнило від паспортів домові зьвірята, як телята, лошата, поросята, ягнята і кізлята відповідно до часу, як довго ссуть. — Внесенє передано комісиї господарства краєвого. — Внесеня: пос. Михаловского в справі додатку на дорожню для учителїв в Тернополи, пос. Витославского для учителїв в Коломиї, і пос. о. Богачевского для учителїв в Рогатинї передано комісиї буджетовій.

Опісля завела ся дальша дискусия над звітом комісиї шкільної о стані шкіл середних за 1904/5 р. Перший промавляв віцепрезидент краєвої Ради шкільної п. Плажек і зараз на початку своєї промови полемізував з висказами пос. Олесницкого в справі шкіл народних і середних. Дальше доказував бесїдник, що кінцева клясифікация в школах середних не єсть так зла, як говорять, а відтак говорив о моральности шкільної молодежи. Опісля промавляв ґр. Лев Пінїньский, доказуючи, що то нездоровий прояв, коли молодіж кидає ся передовсїм до ґімназий, бо пізнїйше не може помістити ся в урядах, коли тимчасом в промислї не можна знайти людий. По замкненю дискусиї промавляли ще ґен. бесїдники: Стапіньский против, ґр. Войт. Дїдушицкий за. Сей послїдний виступив особливо в обоiронї молодіжи і клясичного образованя. Наконець по фактичних спростованях закрито засїданє, назначаючи слїдуюче на нинї.

---

10)

Король диямантів

(З анґлїйского — Ришарда Марша).

(Дальше).

— Ті, що вас підозрівають, всї дураки а я яко знаюча людий ставлю мій суд против того сьмішного підозріня. Немов би ви були з того самого дерева, що убийники! Сьмішно!

Скоро, майже задихуючи ся, говорила дальше:

— Я звірю ся перед вами, коли й ви менї покажете своє довірє. Що я сказала, то й докажу вам, коли би ви, як побоюю ся, мали менї не довіряти. Я дійстно утратила мою руку; дивіть ся і пересьвідчіть ся.

Заки я ще міг спротивити ся тому, почала она чим скорше розпинати свою праву рукавичку. Коли розпяла лиш кілька ґузиків є, відлучала ся рукавичка разом з своєю вмістимостию від руки і перед моіми очима появило ся окалїчіле рамя.

Я аж забув ся, бо то всьо стало ся так скоро і цілком несподївано для мене, що зробило на менї страшне враженє.

З глубокою злобою в голосї говорила она:

— Я утратила мою руку серед таких обставин, що єї утрата на віки записала ся в моїй памяти. Від того часу здасть ся менї, що кождого дня, кождої години трачу єї на ново. Я в наслїдок того стала калїкою — чи схочете подати поміч калїцї, ви, здорові? Богато роботи ви очивидно у мене не дістанете; але щось все таки найде ся до роботи, хоч з гори мушу зазначити, що платня, яку я вам можу дати, не буде дуже велика. Тимчасом, заки ви що лїпшого найдете, буде она для вас все таки достаточна. Я дала би вам сто фунтів річно, а крім того, як все оповіщує ся в часописях, цілком вільне удержанє. Не потребуєте менї зараз тепер давати відповіди; бо дуже можлива річ, що я буду мусїла перебути тут ще довший час і надію ся, що ви бодай на той час не відмовите менї бути моєю правою рукою. Ви самі пізнаєте, як дуже потребую я помочи.

На ново звернула она при тих словах мою увагу на свою окалїчілу руку; але я не рішив ся ще на ніяку рішучу відповідь, бо єї предложенє було таке, що варта було над ним призадумати ся. До того була она для мене цілком чужа, між тим як сама була дуже добре обзнакомлена що до моєї особи, хоч правда, що ті єї відомости походили лише із ґазетних справоздань. Она була може трохи дивачна женщина, котру дуже мало, або цілком не займали щоденні річи.

Порадившись з собою, постановив я сейчас згодити ся на єї предложенє, бо на час єї перебуваня в готели міг я переймити на себе роботу, якої она жадала. Пізнїйше, колиб она відїхала, може моя дорога уложилась би яснїйше передомною як тепер.

В слїдуючих днях мав я досить нагоди бачити панюЛясель-Тревор і говорити з нею. Але чим більше і чим довше я з нею говорив, тим більше загадочною ставала она для мене. Впрочім она мала цїлу купу занятя для мене. Було приміром множество всїляких паперів, які я мав попідписувати, а всї ті папери видавались менї незвичайно маловажними. Коли я був тим занятий, перебивала она менї заєдно і балакала та молола язиком без кінця.

При тих розмовах довідала ся она поволи майже всього з мого попередного житя, між тим як я не міг нічого дізнати ся про єї особу.

Я віднїс лиш враженє, що она була дуже нервова женщина і любила приказувати. Не відповісти на яке з єї безчисленних питань, або недочути єго, було би певне викликало найнеприємнїйшу сцену поміж нами. Она, здавало ся, понимала наше взаїмне відношенє так, немов би она менї зробила велике добродійство, за яке я зобовязаний їй до найбільшої улеглости.

Звичайно не лежить в моїй вдачи стрічати другого чоловіка з відразою, але тут лучило ся як-раз против мого наміру, що мною заволоділа глубока антипатия супротив панї Лясель-Тревор. Я мав заєдно то дуже немиле чувство, немов би она мене стерегла, підглядала, випитувала і бавила ся зі мною як миш з котом! Дійстно дуже миле чувство!

Аби ще збільшити моє невдоволенє, доходив я все більше до пересьвідченя, що й новий кельнер слїдив мене на кождім кроцї. Я все бачив єго очи обернені на мене з поглядом шпиґуна, що доводило мене до крайної лютости.

Я був пересьвідчений, що неутомимий шпиґун підслухував безнастанно також мою розмову з панию Лясель-Тревор і вже від да-

Революция в Росиї і маніфест царя.

Видко, що рух революцийний в Росиї став вже дуже небезпечний, коли цар рішив ся остаточно видати заповіджений вже слідуючий маніфест, установляючий повну конституцию, під декотрим взглядом може до якогось степеня на ширших основах, як в деяких инших державах европейских. Маніфест той звучить:

Ми Николай II з Божої ласки цар, самодержець всеї Росиї і т. д. оголошуємо всім нашим підданим що слідує: Непокої і розрухи в наших столицях і в многих иньших місцевостях нашої держави наповняють наше серце великим і тяжким горем. Щастє росийского володітеля єсть нерозривно сполучене зі щастєм народу а страданя народу суть страданями володітелїв. З теперішних розрухів може виникнути розстрій народний, небезпечність для ненарушимости і єдности нашої держави. Спочиваючий на нашім монаршім званю обовязок спонукує нас до ужитя всїх сил і власти в цїли прискореня кінця тих для держави так небезпечних непокоїв. Приказую дотичним властям поробити кроки до усуненя безпосередних обявів непокоїв і розрухів та до хороненя спокійного населеня, дбалого о сповнюванє в спокою своїх обовязків. Щоби успішно здійстнити средства ведучі до успокоєня публичного житя, признали ми за конечне надати чинностям найвисших властий державних одностайний напрям.

Отже накладаємо на наше правительство обовязок сповненя слїдуючої нашої незмінної волї:

1) Треба дати населеню непохитні основи горожаньских прав, опертих на дїйстній ненарушимости особи, свободи віроісповіданя і слова, свободи товариств і зборів.

2) Треба давнїйше вже зарядженї вибори до Думи державної, о скільки короткий час аж до скликаня Думи на то позволить, розширити на ті кляси населеня, котрі тепер від права виборчого зовсїм виключені, і покликати ті кляси до участи в Думі, причім розвинене засади загального права голосованя позіставляє ся до управильненя новому тїлу законодатному.

3) Треба поставити безусловну засаду, що без призволеня Думи державної ніякий закон не може узискати обовязуючої сили і що вибранникам народу має бути заґварантована дїйстна участь в контролюваню законности дїланя наших властий.

Звертаємо ся до всїх вірних синів Росиї, щоби памятаючи на свої обовязки супротив вітчини, причиняли ся до усмиреня теперішних нечуваних розрухів і спільно з нами ужили цїлих своїх сил до привернення вітчинї спокою і порядку.

Дано в Петербурзї дня 17 (30) жовтня 1905 а нашого правлїня 11.

Николай.

З Петербурга доносять тепер: Заповідженний маніфест царский оголошено о півночи в надзвичайних виданях петербургскої аґенциї телеґрафічної і „Правителственного Вістника“. Ті виданя роздавано на всїх улицях. Маніфест викликав всюди як найлїпше вражінє. На Невскім проспекті зібрали ся великі товпи народа. Всї читають то надзвичайне виданє і вносять оклики: „Най жиє свобода!“ Товпа взиває патрулї, щоби вертали до касарень.

Рада міста Петербурга ухвалила по відчитаню маніфесту слїдуючу телеґраму до царя: „Рада міста Петербурга витає з одушевленєм заповідь вижиданої свободи, уповаючи кріпко в сьвітлу будучність нашої дорогої вітчини. Гурра цар вільного народу!“

З Варшави доносить Петербургска Аґенция телеґрафічна: Вість, що появив ся царский маніфест, викликала тут глубоке вражінє. Надзвичайне виданє „Kurjer-а Warszawsk-ого“ розхоплено вмить. В реставрациях люди стискали ся із зворушеня. Войскові патрулї зараз відкликано. Офіцири брали участь в загальній радости.

Новинки.

Львів, дня 31 жовтня 1905.

— **Іменованя.** П. Намістник іменував конципіста скарбового д-ра Стеф. Цвойдзиньского у Львові повітовим комісарем при політичних властях в Галичинї. — Львівский висший суд краєвий іменував практиканта концептового краєвої Дирекциї скарбу Евг. Маркевича судовим авскультантом в Станиславові. — П. Президент висшого суду краєвого у Львові іменував слухача прав Адама Добровольского у Львові практикантом рахункового департаменту висшого суду краєвого у Львові.

— **Нова складниця почтова** буде заведена з днем 1 падолиста с. р. в місцевости Вижнянах, перемишляньского повіта, в окрузї доручень уряду почтового в Куровичах, зі звичайним кругом дїланя.

— **Стипендиї.** В ч. 247 Gazet-и Lwowsk-oї уміщено виказ опорожнених стипендий з фундаций приступних для всїх шкіл мужеских і женьских. Стипендий вільних єсть 85.

— **Конкурс** на посаду секретаря громадского розписує уряд громадский в Збаражи. Річна платня 1200 корон. Поданя треба вносити до 25 падолиста.

— **Дрібні вістя.** Львівске заведенє для глухонїмих при улици Личаківскій обходило в недїлю торжество 75-лїтного свого єствованя. В торжестві взяли участь між иншими Є. Е. п. Намістник ґр. Андр. Потоцкий з женою, Є. Е. п. Маршалок краєвий, Впреосьв. Архієпископ др. Йос. Більчевский, князь Юрий Чарторийский, президент міста п. Михальский, радники Двора др. Дембовский і Залеский і ин. — Сумну славу полишить по собі сей місяць. Єсть то найзимнїйший жовтень, який після метеорольоґічних записок затямлено від року 1776. — Помер ґенерал Михайло Драґоміров, що визначив ся свого часу підчас росийско-турецкої війни в роцї 1877, пізнїйший київский ґенерал-ґубернатор, дня 29 с. м. в своїх добрах, в чернигівскій ґубернії. — В Ценерові коло Яричева пожар знищив 9 селяньских загород. — Наради галицкого сойму будуть тревати до 18 с. м. — Дирекция зелїзниць оповіщує, що товаровий рух до Росиї на Броди і Підволочиска застановлений. Рух особовий відбуває ся лише межи стациями Броди-Радзивилів і Підволочиска-Волочиска. — Фабрику муштарди засновав у Львові п. н. „Вітелїо“ п. Желеховский. Фабрика містить ся при ул. сьв. Софії ч. 11. — В Станиславові замкнено всї народні і видїлові школи з причини пошестя шкарлятини і тифу.

— **Огнї.** В Лужку долїшнім, самбірского повіта, дня 5 с. м. о годинї 9-ій вечером вибух огонь в домі Івана Петрика і зробив шкоди на 2300 корон. Шкода була обезпечена на 1500 К. — В Нагуевичах, дрогобицкого повіта, знищив пожар в ночи на 13 с. м. дім Мордка Бавмґартена. Не-

---

вна мав я найбільшу охоту приловити єго на тім.

Одного вечера не міг я заспати — я хотїв собі ще закурити і дармо глядав за моєю люлькою. Нараз пригадав я собі, що лишив єї в комнатї на долинї і скоро рішив ся пійти і принести єї.

Ледве я отворив двері спальнї, коли ударив ся о якусь темну стать. Заки я ще вспів здати собі справу з того, хто то може бути, лежав він вже на земли. Цїлий потік оправдувань і перепросин полив ся з уст піднимаючого ся, хоч я ледве міг припустити, аби спосіб мого скорого і рішучого поведеня видав ся підглядаючому кельнерови дуже приємним.

7.

З дня на день пригнїтали мене чим раз більше всілякі сумніви і неспокій. Хоч они не повстали в менї на основі неоспоримих доказів, то помимо того були оправданї. Я мав чувство, немов би окружаюча мене сїть все тїснїйше затягала ся довкола мене. Кождий крок, який я зробив, немов би мене ще більше замотував. Такий стан був дїйстно непокоячий і неприродний, що я собі дуже часто повтаряв в часї моїх проходів, які я деколи радо робив вечерами по улицях міста, аби бодай хоч на хвилю увільнити ся від всїляких уяв і журб, які мене дома мучили.

Одного вечера побачив я вертаючи до готелю, що якийсь чоловік стояв перед домом і старав ся укрити ся в тїни.

Той єго намір став для мене сейчас ясним. Коли він мене замітив, хотїв скрити ся перед моїми очима. Я уважав єго за кельнера, що стояв як звичайно на чатах і підглядав мене. Чим скорше прискочив я до него і ще заки він оглянув ся, був коло него і вхопив єго за плече.

Саме хотїв я шпіґуна за єго нечувану безличність потягнути до одвічальности, коли приглянувши ся близше, пізнав я на моє зачудованє, що я помилив ся. Той чоловік був менший і слабше збудований як новий кельнер і він о много більше супротивляв ся як тамтой. Він вив ся довкола моєї руки як пискор, але я держав єго сильно і старав ся потягнути єго близше сьвітла. Там удало ся менї заглянути єму в лице, при чім з моїх уст вирвав ся крик:

— Що, то ви? Джемс Савтем — Барнес? Боже великий!

Ледве я ті слова вимовив, коли він вже кинув мене до землї. Страх зробив мене неспосібним до всякого опору, бо так само як першим разом, звалив він мене на землю як колоду. Я ледве знав, як то стало ся, що я лежав простягнений на земли. На моїм горлї чув я єго руку, а на моїй груди єго пригнїтаюче колїно. Драб нахилив ся так низько до мене, що я чув єго віддих на моїм лици.

— Отже то ви знов? — сказав він хрипким голосом. — Я так собі й гадав! При найменшім голосї, який видасте із себе, убю вас без милосердия. Але скажете менї сейчас, чого хочете від мене. Розумієте мене?

Аби своє питанє підперти, ударив він моєю головою з цїлої сили о камінний брук. Я дивував ся, що мій череп видержав той удар і не тріс. Що я серед таких обставин був цїлковито у власти того опришка, се я сейчас зрозумів; до тогож на нещастє було вже дуже пізно, так що улиця, хоч було лиш о кількадесять кроків від надбережного бульвару, була вже цїлком пуста. Так могла минути й цїла ніч, заки би хто появив ся менї на поміч.

— Возьміть свою руку з мого горла, бо не можу говорити — ви задусите мене! — прохарчав я.

— Насамперед дайте менї слово, що ви не рушите ся, коли вас пущу, инакше — дивіть ся!

Єго рука держала ніж, такий страшний ніж, якого я ще нїколи не бачив. Він блиснув ним перед моїм очима.

— Даю вам слово — старав ся я промовити.

(Дальше буде).

обезпечена шкода виносить 1600 К. — В Радловичах, самбірского повіта, дня 19-го с. м. вибух пожар в стодолї Івана Пруского і знищив будинок і зібране збіже. Шкода 1800 корон була обезпечена на 600 корон. Причина пожару незвістна.

— Катакомби в Римі. В 1720 р. при відкопуваню катакомб в Римі відкрито історичне кладовище Коммодия на дорозї via ostiensis з IX. столїтя. Але тодї земля завалила ся і відкопуванє застановлено, а з часом зовсїм нозабуто про то місце. Аж оногди припагідно докопано ся до того цминтарища, де найдено великі скарби мозаік, памятників, статуй ітп.

— Сімпльоньский тунель. Із швайцарского Берна доносять, що працї около викінченя тунелю через гору Сімпльон поступають скоро. Внутрішнє обмурованє тунелю буде здасть ся готове до 1 грудня с. р. Потім будуть шутрувати дорогу, в січни уложать пороги і шини, в лютім і марті будуть уставляти сиґнали і дроти. Коли не стане ся знов щось надзвичайного, то тунель буде готовий і переданий до публичного ужитку дня 1 цьвітня 1906.

— Удар грому в піраміду. Понад єгипетскими пірамідами коло Ґізех шаліла недавно буря з громами, якої від 15 лїт там не бачено. Підчас бурі ударив грім в одну з пірамід і вирвав кілька величезних каменїв.

— Пчоли спинили рух. В лїтї с. р. появив ся на улици Андрашого в Будапештї рій пчіл. Візники здержали конї, боячи ся нападу пчіл так устав ненадїйно всякий рух на тій дуже оживленій улици. В однїй хвили утворила ся величезна купа возів, а публика, стоячи на хідниках, висьмівала візників. Вкінци поліциянт, аби привернути лад, добув шаблї і став махати між пчолами. Однак пчоли не злякали ся так низької власти, кинули ся на него і в одній хвили змінило ся єго лице в набряклу масу. Доперва робітник, поливаючий улицю, звернув струю води на рій і нею розбив їх на прах. Пчоли відлетїли чим скорше, а рух піднято знов по довшій перерві.

— Третий осїнний концерт „Львівского Бояна“ відбуде ся дня 5 падолиста в великій сали „Народного Дому“. В проґраму входять мішані і мужескі хори, сольовий спів артиста п. Г. Григоровича і смичковий квартет проф. „Вис. Муз. Інститута“ п. О. Бережницкого. Подрібну проґраму подадуть афіши. Цїни місць: Перворядні фотелї К 2·50; другорядні К 1·60; треторядні К 1. Вступ на салю К 0·80; ґалерия К 0·50; для учеників К 0·30. Білєти можна набувати в „Львівскім Бояни“ (Вірменьска ч. 2), почавши від сеї середи (1 падолиста) від 7 до 8 години вечером.

— Пригода на зелїзници. Жандарм з Велички, Юрий Ковалїв, ішов оногди вечером межи годиною 9 а 10 зелїзничим насипом коло місцевости Бержанова і не замітив поспішного поїзду, що ішов з Кракова. Поїзд наїхав на жандарма, але ще так щасливо, що Ковалїв не дістав ся під колеса, лише потручений упав з насипу. Найдено єго лежачого без памяти і перевезено до войскового шпиталю в Кракові, де сконстатовано у него велику рану на голові, зломану праву руку і численні потовченя на цїлім тїлї.

— Нагла смерть. Вчера вечером помер наглою смертию Юлїй Малушиньский, урядник краківского товариства обезпеченя у Львові. Прийшов він з візитою до п. Кароля Пстронґа при ул. Крупярській ч. 5 і там в часї розмови упав ражений серцевим ударом. Покійний мав 48 лїт, полишив жінку і шестро дїтий.

† Помер Антін Дудрович, директор народної школи в Сколїм, член стрийскої окружної ради шкільної, дня 17 с. м., в 62-ім роцї житя.

Телеґрами.

Підгайцї 31 жовтня. При доповняючих виборах посла до Ради державної з загальної курії одержав на 172 голосуючих Єроним Вершховский 103, др. Теофіль Окуневский 69 голосів.

Будапешт 31 жовтня. Як зачувати, Кошут нездужає на гостець і внаслїдок того не буде міг взяти участи в нинїшній конференциї головного комітету коаліциї.

Будапешт 31 жовтня. Лїберальна партия ухвалила на вчерашних зборах резолюцию, в котрій каже, що єсть прихильницею демократичного поступу, однак бажає лиш постепенного розширеня права виборчого. Заведенє загального права голосованя противилось би найсьвятїйшим інтересам народним і зробило би неможливою полїтику на основах угоди з 1867 р. Длятого партия лїберальна відкидає проґраму правительства і не буде єї підпирати.

Триєст 31 жовтня. „Lloyd“ оповістив, що внаслїдок нових розрухів в Одесї здержано рух кораблів межи Триєстом а Одесою аж до дальшого зарядженя. Російскі товариства корабельні застановили також весь рух.

Берлин 31 жовтня. З Одеси доносять: число ранених і убитих оногди людий єсть дуже велике, але не дасть ся й в приближеню обчислити, бо поліция стереже шпиталїв і кладовищ, не впускає нікого і не дає нїяких пояснень. Власти не довіряють піхотї і держать єї в касарнях.

Кіль 31 жовтня. Kieler Ztg. доносить, що прибув там російский корабель „Курган“, котрий виплив з Кронштадту і причалив до Гольденав. На нїм були анґлїйский амбасадор Гардінґ і американьский фінансїст Слїнт. Они висїли в Гольденав і поїхали зелїзницею дальше. В Ревлю, де корабель був в пятницю панували при єго виїздї великі розрухи. В трох місцях видко було великий огонь. Войско старало ся розігнати революцйонїстів, котрі однак не уступали і відповідали стрілянєм.

Париж 31 жовтня. До „Matin“ доносять з Тифліса, що там майже на всїх улицях міста стріляють. Робітники стріляють з вікон домів і дахів до поліциї і войска, а войско відповідає також кулями. По обох сторонах суть ранені і убиті. Місто було вчера без осьвітленя. Ґубернатор завізвав властителїв домів, щоби під загрозою кари постарали ся о осьвітленє.

Москва 31 жовтня. Перед великим базаром прийшло до кровавої бійки межи різниками а страйкуючими. Страйкуючі жадали, щоби різники замкнули ятки. Різники оперлись тому і зачали бити кількох страйкуючих. Тодї надбігло около 2000 страйкуючих і знищили ятки. Войско стріляло до товпи.

Одеса 31 жовтня. В бійцї з войском єсть дуже богато убитих і ранених а шпиталї переповнені. Множество студентів арештовано.

Ревель 31 жовтня. Страйкуючі не хотять нїяк відступити від жадань полїтичних. Войско стріляло, при чім згинуло 45 людий, а около 70 єсть ранених.

Господарство, промисл і торговля.

— Ц. к. Дирекция зелїзниць оповіщує: З причини, що міст поміж стациями Трассін і Молїт зелїзницї льокальної Гатна-Дорна Ватра з горів, здержано рух товаровий імовірно на 14 днїв. — Рух особовий буде утриманий через пересїданє подорожних.

— Дня 15 жовтня с. р. отворено в окрузї ц. к. Дирекциї зелїзниць державних в Вілях зелїзницю льокальну Гартберґ-Фрідберґ зі стациями Ст. Йоган над Гайдою, Ґрафендорф, Форбах-Форав, Дехантскірхен, Фрідберґ і пристанками Люнґіц і Ляфніц. — Стациї суть уряджені для загального руху, а перестанки тільки для особового і пакункового. — Належитість за перевіз осіб і пакунків оплачує ся в стациї кінцевій. — Вибухові материяли виключені від перевозу.

— Дирекция товариства „Взаїмна поміч галицких і буковиньских учителїв і учительок“ до загалу П. Т. учителїв і учительок: 1) З огляду на те, що розвій товариства зависить лише від великого числа членів і то дїйстних членів, що платять правильно після деклярациї вкладки, просить і взиває дирекция тих, що надіслали провізоричні деклярациї в р. 1904 (в місяцях жовтни і падолистї), о скорше виповненє тепер офіцияльно присланих формулярів, а тих, що зголосили ся давнїйше а не одержали з якоїсь причини статуту і друків, щоби упімнули ся о те як найскорше і відтак звернули відворотно все виповнене як слїд. Ті деклярациї будуть основою до обчисл̀юваня користий, які статут і реґулямін ухвалений збором признає членам в міру лїт належаня до товариства і високости місячної оплати. Добровільне підвисшенє місячної оплати (понад 1 К) є статутом предвидженє і приносить з собою висше вимірені виплати титулом пенсий, заосмотрень, виплат на похорони, посаги і т. д. Доки не наспіють всї деклярациї, годї буде покінчити всї роботи коло заснованя книг товариства і цїлого діловодства. Всякі проволоки тут неумістні і прямо шкідливі. 2) Дальше просить дирекция сьвідомих учителїв і учительки о приєднуванє всїх своїх товаришів і товаришок з округів. Дирекция пішле статути і друки на кождий зазив (Львів, ул. Сикстуска ч. 47). 3) В многих округах нема ще приписаного статутом числа 10 членів, щоби заснувати відділ окружний, а сеж велика шкода для орґанізациї учительства і розвою товариства. Як раз лиш через відділи і відділи окружні зможе і рада надзираюча і дирекция виповнити задачі і обовязки предвиджені статутом, зможе згуртувати все учительство в цїли несеня взаїмної, як материяльної так моральної помочи, охорони і опіки. Головна справа без відділів окружних безсильна. 4) Просимо тому учителїв і учительки скликати довірочні збори в своїм окрузї (кождий участник повинен мати запрошенє); на тих зборах треба пояснити статут і інтенциї товариства, просимо взагалї при всїх нагодах гуртувати учительство по округах і присилати нам спис зголосивших ся, а ми сейчас пішлемо статут, друки і чеки. — *Від Дирекциї.*

НАДІСЛАНЕ.

Прошу прислати **3 К 60 с.** а вишлемо Вам:

1. Житє сьватих — оправлене.
2. Добряньского Обяснені служби Божої.
3. Справа в селї Клекотинї.
4. Сьпіванник церковний під ноти.
5. Унія церковна.
6. Лихий день.
7. Тато на заручинах.

В книгарни коштують ті книжки **7 корон 60 с.**

Адреса: Антоній **Хойнацкий,** книгар
Львів, пасаж Гавсмана ч. 9.

Маґазин і робітню ФУТЕР
поручає
М. А. Авґустин
Львів, ул. Театральна ч. 7.
Цїнники на желанє розсилає ся даром.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

5 корон і більше
денного зарібку 5 корон.

Товариство машин трикотових до роботи домашної пошукує осіб так мужчин як і женщин до робіт трикотів на нашій машині. Проста і скора робота домова через цілий рік. Наука приготовляюча непотрібна. Віддалене не має впливу. Роботи продаємо.

Товариство машин трикотових до роботи домашної ТОС. Г. ВІТТІК і Сп. Прага, Петерспляц 7. I.—469.

Інсерати
принимає
Аґенция дневників
Ст. Соколовского
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР“

стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою у Львові.

Ринок ч. 10, дім „Просьвіти“.

приймає **ВКЛАДКИ** до опроцентованя на 4% і оплачує за вкладчиків податок рентовий від процентів; для ощадженя коштів посилки можна присилати гроші чеками Щадниці почтової;

вкладати може кождий, навіть і не члени; на жадане **звертає ся вкладку кождого часу** навіть без виповідженя (за есконтом).

ПОЗИЧКИ уділяє „Дністер“ своїм членам на 6%; сплату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 літ; при 30 ратах 1/2-річних виносить рата амортизацийна (на капітал і відсотки) 5%; до позичок вимагає ся **першої гіпотеки** або **доброї поруки.**

На парцеляцию і купно більших обшарів треба звертати ся за позичками до **„Дністра“.**

ЧЛЕНАМИ можуть бути тілько **члени обезпечені в „Дністрі“.**

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє межи членів яко дивіденди від уділів і на добродійні цілі. — Дотепер уділив „Дністер“ на церкви, бурси, школи і т. д. **31.738 К.**

Стан фондів Тов. кредит. „Дністер“ з днем 31-го грудня 1904:

Вкладки	**1,783.673 К**	**Позички уділені .**	**1,616.402 К**
Уділи членьскі . .	**139.117 К**	**Цінні папери . .**	**123.627 К**
Фонди резервові .	**26.576 К**	**Льокациї . . .**	**169.456 К**
		На рахунку біж. .	**81.968 К**

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом I. Недопада. — (Телефона ч. 27).